

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

Når udlån fra virksomhedsskatteordningen er en skattepligtig hævning©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen, Advotax Advokatfirma
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.V.dk

Der er i år truffet 3 bemærkelsesværdige afgørelser om, hvornår et indestående i virksomhedsskatteordningen eller udlån herfra anses som en hævning med deraf følgende efterbeskatning. De 3 afgørelser omhandler 3 forskellige problemstillinger, der alle må siges at bidrage til fastlægge en retsstilling, som er overraskende for mange.

De 3 afgørelser

Den første afgørelse blev truffet af Skatterådet 24. januar 2023⁽¹⁾ og drejede sig om, hvorvidt et længerevarende indestående i virksomhedsskatteordningen på mellemregningskontoen i et interessentskab eller partnerselskab må anses som et udlån til øvrige partnere og dermed en hævning med deraf følgende efterbeskatning, jf. nærmere nedenfor afsnit 3.1.

Dernæst afsagde Højesteret en dom af 26. april 2023⁽²⁾ vedrørende et udlån fra en stedfaders landbrugsvirksomhed til et interessentskab, som stedfaderen drev sammen med sin stedsøn. Spørgsmålet var, om udlånet var en skattepligtig hævning i stedfaderens virksomhed, set i lyset af, at udlånet var ydet fra stedfaderens helejede virksomhed i virksomhedsskatteordningen til interessentskabet, hvor stedfaderens andel ligeledes indgik i hans virksomhedsskatteordning, jf. nærmere nedenfor under afsnit 3.2.

---

¹⁾ SKM2023.59.SR

²⁾ SKM2023.190.HR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

Den tredje afgørelse blev truffet af Skatterådet den 20. juni 2023⁽³⁾ og drejede sig om et udlån fra deltagere i et partnerselskab til et kommanditselskab. Kommanditselskabet var ejet af nuværende og tidligere partnere i partnerselskabet. De aktuelle partnere anvendte virksomhedsskatteordningen på indkomst fra partnerselskabet, men partnernes andele i det pågældende kommanditselskab var ikke omfattet af virksomhedsskatteordningen, da der var flere end 10 ejere, og ejerne ikke deltog i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Kommanditselskabet ejede de ejendomme, som partnerselskabet lejede til brug for partnerselskabets aktivitet. Partnerne i partnerselskabet ønskede nu at udlåne et større beløb til kommanditselskabet til erhvervelse af nye ejendomme til brug for partnerselskabets aktivitet. Spørgsmålet var, om der var tale om udlån af partnernes midler i virksomhedsskatteordningen, eller om udlånet skulle anses som en hævning. Se nærmere nedenfor afsnit 3.3

Den retningsgivende højesteretsdom fra 2013

Sagerne har rødder i en dom fra Højesteret fra 31. maj 2013⁽⁴⁾, at en læges udlån af midler fra hans lægevirksomhed omfattet af virksomhedsskatteordningen til lægens investeringsselskab, et ApS, skulle anses som en hævning i virksomhedsskatteordningen.

Som begrundelse anførte Højesteret bl.a., at: *”Højesteret finder, at de lån, som blev ydet til (anpartsselskabet) ikke havde erhvervsmæssig karakter. Der var derimod tale om, at (lægen) finansierede privat långivning, idet han, uden at det havde tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter, hævede beløb i virksomheden”*.

Højesterets dom af 31. maj 2013 blev efterfølgende fortolket således, at hvor der er tale om udlån af privat karakter, f.eks. udlån til nære familiemedlemmer, er der selvsagt tale om en hævning i virksomhedsskatteordningen. Mange af de efterfølgende afgørelser, herunder afgørelser fra Landsskatteretten, har drejet sig om, hvorvidt der var tale om ”private udlån”. Proceduren i disse sager har derfor et langt stykke af vejen drejet sig om, hvorvidt fordringen var etableret på markedsvilkår. Var dette ikke tilfældet, pegede det i retning af, at der var tale om et privat udlån.⁽⁵⁾⁽⁶⁾

---

³⁾ SKM2023.285.SR

⁴⁾ SKM2013.505.HR

⁵⁾ Se Knud Maegård, i bogen, **Skat- med omtanke**, s. 362 ff., ”8. Kommentarer til praksis vedrørende udlån”, hvor dommen kritiseres.

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

Dermed synes det i et vist omfang at være overset, at Højesteret med støtte i lovens motiver knyttede afgørelsen til det centrale moment hvorvidt udlånet kan anses som ”**erhvervsmæssigt i virksomhedsskattelovens forstand**” og ved bedømmelse heraf, hvorvidt fordringen har ”**tilknytning til udlånsvirksomhedens aktivitet**”.⁽⁷⁾

Dette kriterium blev herefter afgørende i tilfælde, hvor et udlån på den ene side ikke havde privat karakter i traditionel forstand, men på den anden side heller ikke opfyldte Højesterets krav for accept af et udlån som et udlån fra virksomhedsskatteordningen.

Et eksempel ses i en afgørelse fra byretten i sag fra 2023⁽⁸⁾, hvor byretten nåede frem til, at selv om formålet med et udlån var at opnå en forhøjet rente, var udlånet fortsat et ”privat udlån”, uanset at udlånet ikke var ”privat” i traditionel forstand. Byretten anførte således, at:

”Retten finder efter sagens oplysninger, herunder As egen forklaring i retten, at hovedformålet med ydelsen af lånet ..... var den hermed opnåede løbende renteindtægt.

...

*Det af A .... ydede lån kan derfor ikke anses for **erhvervsmæssigt i virksomhedsskattelovens forstand** (her fremhævet), men må anses for hævet af A til privat formål...”*

Erhvervsmæssigt i ”**virksomhedsskattelovens forstand**” drejer sig således om ”**tilknytning til aktiviteten**” i den långivende virksomhed.

---

⁶⁾ Se eksempelvis proceduren i sagen SKM2022.260.ØLR, forløberen for SKM2023.190.HR, hvor Landsskatteretten nok i for vidt omfang havde begrundet resultatet med, at fordringen ikke var markedskonform, hvilket nødvendiggjorde denne procedure. Højesteret skar igennem og begrundede resultatet for 75 pct. af fordringen med henvisning til fordringens manglende tilknytning til den långivende virksomhedens aktivitet.

⁷⁾ Jf. FT 1985/86, L 107, Skatteministerens svar på **spørgsmål 89** fra Skatte- og Afgiftsudvalget, hvor det anføres, at:

*”Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når det ikke har erhvervsmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har **en erhvervsmæssig tilknytning** (udhævet her) til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindsud, i obligationer m.v.”*

⁸⁾ SKM2023.128.BR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

3.1. Skatterådets afgørelse af 24. januar 2023

Som nævnt indledningsvist tog Skatterådet ved en afgørelse fra 24. januar 2023⁹⁾ stilling til et spørgsmål, som ikke tidligere havde været omtalt i litteraturen.

Sagen drejede sig om, hvorvidt et længerevarende indestående på en partners mellemregning i partnerselskabet, som den pågældende partner havde undladt at hæve, skulle anses som et udlån fra den pågældende partner til de øvrige partnere, og i bekræftende fald, om udlånet ikke længere kunne rummes af partnerens virksomhedsskatteordning.

Spørgsmålet var nærmere, hvorvidt en tilskrivning af årets driftsresultat til den enkelte partners mellemregningskonto, hvor driftsresultatet indestår i en periode efter tilskrivningen, skal anses som et udlån, som ikke er omfattet af virksomhedsskatteordningen og følgelig må anses som hævet med deraf følgende beskatning som personindkomst.

Skatterådet konkluderede i denne sag, at:

”Det er [Skatterådets] vurdering, at der er tale om et erhvervsmæssigt udlån. Skattestyrelsen har herved lagt vægt på, at der er tale om en mellemregning, som anvendes til overførsel af hver enkelt partners overskudsandel, og at der er tale om en midlertidig placering, jf. det oplyste om varighed af ”dage, flere uger eller flere måneder”. Det lægges således forudsætningsvist til grund, at der ikke er tale om ”år”. (fremhævet her).”

Præmisserne for afgørelsen må forstås således, at hvor der er tale om svingninger i et indestående på mellemregningskontoen, således at godskrevne overskudsandele eller andre beløb på en partners mellemregningskonto blot hæves efter en vis tid, vil der ikke være tale om udlån fra den pågældende partner til virksomheden. Er der derimod tale om et indestående af permanent karakter, der strækker sig over ”år”, må det antages, at der er tale om udlån til de øvrige partnere eller interessenter. Det pågældende indestående må derfor anses som et udlån, der skal anses for hævet med deraf følgende efterbeskatning.

---

⁹⁾ SKM2023.59.SR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

Præmisserne harmonerer udmærket med det ovenfor anførte, hvorefter udlånet skal have ”tilknytning til” virksomhedens aktivitet - denne tilknytning svinder ved et længevarende indestående.

Skatterådet tilføjede da også i den konkrete sag, at *”Dette udelukker dog ikke, at selskabsdeltagerne kollektivt kan beslutte, at de alle skal lade et mindstebeløb stå på mellemregningskontoen, når det konkret er begrundet i partnerselskabets driftsforhold”*.

Det må med denne afgørelse antages, at længevarende indeståender, der ikke beror på aftaler eller andet grundlag end eksempelvis et ønske om at opnå en bedre rente, vil blive anset som et udlån, der ikke kan rummes af virksomhedsskatteordningen. Beløbet vil følgelig blive anset som et privat udlån og dermed hævet i virksomhedsskatteordningen med deraf følgende beskatning.

Det må efter min opfattelse antages, at der som udgangspunkt gælder det samme for interessentskaber som for partnerselskaber, idet dog bemærkes, at Skatterådet tog et forbehold vedrørende interessentskaber.

Skatterådets afgørelse er nærmere omtalt i nærværende spalter (V.dk), d. 21. marts 2023 i artiklen ”Er en partners indestående i et partnerselskab et udlån til øvrige partnere?”©

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

3.2. Højesterets dom af 26. april 2023

Sagen afgjort ved Højesterets dom af 26. april 2023⁽¹⁰⁾ drejede sig om en skatteyder, der i en længere årrække havde drevet en mink- og landbrugsvirksomhed. Virksomheden var placeret i virksomhedsskatteordningen.

Som et led i et generationsskifte overdrog skatteyderen (stefaderen) en del af virksomheden til en stedsøn. Ved overdragelsen etablerede stefaderen og stedbarnet et interessentskab, som skulle overtage og fortsætte minkvirksomheden. Stefaderen ejede 25 pct., og stedsønnen 75 pct. af interessentskabet. Stefaderens virksomhedsskatteordning omfattede herefter dels landbrugsvirksomheden og dels en andel på 25 pct. af interessentskabet.

Ved etableringen fik interessentskabet en driftskredit i banken, men herudover blev interessentskabets drift i det følgende år finansieret ved midler fra stefaderens landbrugsvirksomhed. Beløb overført fra landbrugsvirksomheden til interessentskabet blev i landbrugsvirksomheden bogført på stefaderens mellemregningskonto med interessentskabet som et udlån til interessentskabet.

Højesteret tiltrådte, at 75 pct. af udlånet skulle anses som privat långivning, og at beløbet følgelig skulle anses for hævet i virksomhedsskatteordningen med personbeskatning af stefaderen til følge.

Højesteret lagde ved denne vurdering vægt på, at lånet til stedsønnen *ikke* opstod som led i en løbende samhandel mellem interessentskabet og stefaderens landbrugsvirksomhed, men derimod udgjorde en generel finansiering af driften i interessentskabet.

Efter Højesterets opfattelse kunne en sådan finansieringsvirksomhed ikke anses at have fornøden tilknytning til aktiviteterne i den långivende virksomhed, dvs. landbrugsvirksomheden. Dette gjaldt efter Højesterets opfattelse, selv om stefaderen hæftede for interessentskabets forpligtelser.

---

¹⁰⁾ SKM2023.190.HR, jf. tidligere SKM2022.260.ØLR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

Lånet til stedsønnen måtte dermed anses som privat långivning fra stedfaderens landbrugsvirksomhed og lånet måtte anses for hævet i virksomhedsskatteordningen.

Dog fastslog Højesteret på line med Østre Landsret, at kun 75 pct. af beløbet overført til interessentskabet skulle anses som udlån til stedsønnen, da stedfaderen ejede 25 pct. af interessentskabet.

Det bemærkes, at Højesteret alene begrundede resultatet (de 75 %) med **manglende tilknytning til landbrugets drift** – og altså ikke i begrundelsen henviste til familieforholdet eller til, at udlånet ikke var ydet på markedsvilkår.

Højesterets præmisser ligger dermed på linje med den ovenfor omtalte tidligere Højesterets dom af 31. maj 2013.⁽¹¹⁾

---

¹¹⁾ SKM2013.505.HR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

3.3. Skatterådets afgørelse af 20. juni 2023

Skatterådets afgørelse af 20. juni 2023⁽¹²⁾ drejede sig om flere forhold. I det følgende omtales alene et påtænkt udlån fra fysiske personer som deltagere (partnerne) i et partnerselskab til et kommanditselskab, hvor blandt andet disse personer var kommanditister.

Kommanditselskabet ejede ejendomme, som partnerselskabet lejede til brug for partnerselskabets aktivitet. Lånet til kommanditselskabet skulle anvendes til erhvervelser af nye ejendomme til brug for partnerselskabet.

Partnerne i partnerselskabet var for så vidt angår andelene i partnerselskabet omfattet af virksomhedsskatteordningen. Partnernes andele i kommanditselskabet var derimod ikke omfattet af partnernes virksomhedsskatteordning, da der var flere end 10 ejere, og ejerne ikke deltog i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Det skabte da også et yderligere problem for parterne i partnerselskabet, at det planlagte udlån fra partnerselskabet hidrørte fra en virksomhed i virksomhedsskatteordningen, mens det udlånte beløb tilgik et kommanditselskab, hvor andelene ikke var omfattet af virksomhedsskatteordningen.

Partnerne i partnerselskabet ønskede som nævnt nu at udlåne et større beløb til kommanditselskabet til erhvervelse af nye ejendomme til brug for partnerselskabets aktivitet. Spørgsmålet var, om der var tale om udlån, der kunne rummes i virksomhedsskatteordningen i partnerselskabet, eller om der var tale om udlån, der skulle anses som hævning af partnerne i partnerselskabet.

Skatterådet lagde ved afgørelsen til grund, at der var tale om udlån på markedsvilkår.

---

¹²⁾ SKM2023.285.SR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

Skatterådet tiltrådte, at udlånet fra partnerselskabet til kommanditselskabet kunne rummes i virksomhedsskatteordningen, og følgelig som udgangspunkt ikke skulle anses som en skattepligtig hævning. Det fremgår således af Skatterådets begrundelse at:

*”For partnere [i partnerselskabet] er det således [Skatterådets] opfattelse, at udlånene til [kommanditselskabet] må anses for at **have den fornødne tilknytning** (fremhævet her) til aktiviteterne i den virksomhed som drives i virksomhedsordningen, og at de derfor ikke vil medføre en hævning i hæverækkefølgen...”*

Dette udgangspunkt blev imidlertid modificeret.

På samme vis som i Højesterets dom af 26. april 2023⁽¹³⁾, jf. ovenfor afsnit 3.2, hvor stedfaderen ikke blev beskattet af de 25 pct. af udlånet, der så at sige var udlånt til ham selv, blev der i nærværende sag sondret mellem på den ene side udlån til øvrige partnere i kommanditselskabet og på den anden side ”udlån” til sig selv.

Skatterådet anførte således:

”Dog anses den andel af en deltagers udlån, der svarer til deltagerens egen andel i kommanditselskabet, ikke for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv med skattemæssig virkning. Der er tale om egenkapital i en virksomhed, der er omfattet af anpartsreglerne, og som ikke kan indgå i virksomhedsordningen. ... Denne andel af udlånet udgør derfor en hævning i hæverækkefølgen.”

Som nævnt indledningsvis omtales øvrige spørgsmål i nærværende sag af pladsmæssige hensyn ikke.

Kommentar til Skatterådets afgørelse af 20. juni 2023

Det centrale i den omtalte del af Skatterådets afgørelse er, at det nu er knæsat, at udlån fra virksomhedsskatteordningen kan ske, for så vidt udlånet har ”tilknytning” til aktiviteten i den långivende virksomhed. jf. herved præmisserne fra de to ovenfor omtalte Højesteretsdomme-

---

¹³⁾ SKM2023.190.HR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 11. juli 2023

Med Skatterådets afgørelse er der ikke lempet på kravet om, at lånet skal være på markedsvilkår.

Tilbage står herefter spørgsmålet, hvorvidt et udlån, som har den fornødne tilknytning til aktiviteten i den långivende virksomhed i virksomhedsskatteordningen, men hvor kravet om, at lånevilkåret skal være på markedsvilkår, ikke er opfyldt, vil medføre, at hele udlånet anses som en privat hævning, eller om det kun er forskellen mellem på den ene side markedsvilkår og på den anden side de faktisk aftalte vilkår, der udløser beskatning hos ejerne af den långivende virksomhed.

Et enkelt eksempel viser, at dette i hvert fald ikke altid er tilfældet.

Såfremt eksempelvis en virksomhed placeret i virksomhedsskatteordningen udlåner et beløb til en god kunde i form af en længere kredit end normalt, eller fastfrysning af et givet tilgodehavende i en periode, fordi kunden er i økonomiske vanskeligheder og virksomheden ønsker at fastholde og bevare kundeforholdet, er kravet om ”tilknytning utvivlsomt opfyldt, og udlånet vil ikke blive anset som en privat hævning.

Det må antages, at dette også gælder, selv om lånet *ikke* er på markedsvilkår, eksempelvis hvis lånet er ydet uden sikkerhed til en meget lav rente som i sagens natur måtte være nødvendigt for at holde kunden i live.

Med andre ord: Er kravet om ”tilknytning” utvivlsomt opfyldt, vil det være naturligt at tillægge lånets karakter og vilkår mindre betydning ved bedømmelse af, hvorvidt der er tale om et udlån, der kan rummes indenfor virksomhedsskatteordningen.

————— O —————